

[Pia Christmas-Møller]

Jeg forsøgte hele dagen i går at komme i kontakt med en eller anden i Socialdemokratiet, som kunne fortælle mig, hvilket forslag om motiveret dagsorden man eventuelt arbejdede med, hvilke ideer man havde, og hvor man ville hen med debatten i dag. Det var ikke muligt at komme i kontakt med nogen.

Socialdemokratiet forsøgte ikke at kontakte mig eller andre i Det Konservative Folkeparti med henblik på at nå til en enighed om resultatet af debatten i dag. Det fortæller en lille smule om seriositeten bag den dagsorden, som hr. Nyrup Rasmussen nu gør til oraklet i Delfi eller i hvert fald til det samlede bud på, hvad Socialdemokratiet vil gøre ved beskæftigelsen.

Jeg er ked af, hvis det skal tages som udtryk for Socialdemokratiets indstilling til det kommende folketingsår. Jeg er ked af, hvis denne debat ikke skal bruges til at åbne de fastlåste positioner, åbne for de initiativer, vi er nødt til at tage os sammen til at komme med herindefra.

Jeg håber stadig væk, at Socialdemokratiet vil komme med et lille vink om, hvorvidt man er parat til at gå i seriøse forhandlinger om en dagpengereform, hvilke punkter man er parat til at give sig på, bare et lille vink, et lille hjørne, som kan give håb for det videre forløb.

Helge Sander (V):

Arbejdsløsheden har et ganske uacceptabelt omfang. Herom kan der næppe være nogen som helst diskussion. Arbejdsløshed er en ulykke for de personer, der rammes, og for alle dem, som er angste for at blive ramt.

Samtidig er arbejdsløsheden samfundsøkonomisk en meget kostbar affære. Alene til dagpenge har vi en udgift i år på næsten 30 mia. kr. Derfor er der alle tænkelige grunde til, at vi fra politisk hold skal gøre alt, hvad vi kan, for at bidrage til at sænke ledigheden. Men det vil være ganske uansvarligt at foregøgle befolkningen, at Folketinget kan vedtage en lov om at afskaffe arbejdsløsheden.

Som statsministeren så ganske rigtigt sagde i sin besvarelse: Der er ingen trickløsninger, der er ingen trylleformularer, men derimod er der en lang række opgaver, som skal løses, hvis vi skal nå frem til målet.

Det betyder på den anden side ikke, at Folketinget slet ikke kan gøre noget for at nedbringe ledigheden, men det er vigtigt at fastslå,

at indsatsen gennem lovgivningen må koncentrerer om at forbedre de betingelser, hvorunder de økonomiske aktiviteter foregår, snarere end ved at staten forsøger at bestemme over de økonomiske aktiviteter.

Som Venstre ser det, er der overordnet to veje at gå. Den første mulighed er alle disse kunstige ordninger, som vi har mødt i lange baner gennem de seneste år, hurtige muligheder, der kan etableres, men ganske u hensigtsmæssige. Når vi taler om jobtilbud, løntilskud, uddannelse for uddannelsens skyld osv., så har det jo vist sig, at det ikke fører til de ønskede resultater. De jobtilbud, vi har fået etableret i kommunerne, har ikke givet varig beskæftigelse, og det er det, det i sidste ende handler om.

Vi vil fra vor side meget hellere fokusere på den anden mulighed, den anden vej, der er at gå, nemlig at skabe en større vækst, der medfører flere rigtige job. Det tager nok lidt længere tid, men det er til gengæld mere holdbart.

Der er skabt mange job, uanset hvordan man kører frem og tilbage med tallene, som vi lige har oplevet det, men vi skulle gerne have endnu flere. Det er det, der skal få kernen i det hele bragt på plads, nemlig at styrke den overordnede økonomi. Flere folk i arbejde, færre dagpengeudgifter og et større skattegrundlag.

Først og fremmest skal erhvervslivets generelle forhold være så gode som muligt. Her er vi kommet langt gennem lettelser af erhvervsbeskatningen i de senere år. Vi lægger vægt på, at det er bedre at lette erhvervslivets vilkår gennem nedsættelse af de generelle omkostninger end ved at uddele selektive erhvervstilskud fra de offentlige kasser.

Jeg synes, at det er væsentligt endnu en gang at påpege det tal, som også var i statsministerens svar, nemlig at de nettolettelser, der har været til erhvervslivet bare siden 1988, lyder på 4,5 mia. kr.

Når vi taler om forskellige tiltag og herunder især det, som jeg med en fællesbenævnelse kalder kunstige ordninger, vil jeg godt nævne et eksempel som iværksætterydelsen. Principielt en udmærket idé, det synes vi også i Venstre, og vi var med til at indføre den, men vi må erkende, at som tiden er gået, er den blevet så konkurrenceforvridende, at det er et af de områder, som vi bliver nødt til at fokusere på. Vi er mange, der føler, at vi nok bør fjerne den. Hvis ikke vi gør det, bliver vi i hvert fald nødt